

saadan Modifikation fra Ministerens Side maatte ønskes, var meget rede til at tage den under Overvejelse. Der er imidlertid ikke fremkommet noget fra Regeringens Side, og Udvalget har ikke fundet tilstrækkelig Anledning til at stille noget Forslag.

Jeg tillader mig at anbefale det stillede Ændringsforslag.

Kvist: Da vi i Fredags havde det her foreliggende Lovforslag til 2den Behandling, fremkom der nogle Udtalelser, der tydede paa, at der var nogen Tvivl om, hvorvidt vi, ved at faa en Bane anlagt fra Viborg til Herning, kunde naa at faa en Forbindelse mellem Aalborg og Esbjerg, der kunde blive til nogen Fordel for en Godstrafik. Denne Tvivl støttede sig, saa vidt jeg kunde forstaa, paa to Grunde. Den ene var da den, at det Stykke Privatbane, der er anlagt fra Svenstrup over Nibe til Aars, var for svagt bygget til at kunne bære en saadan Trafik. Den anden Grund var den, at vi havde den Ulempe ved en saadan Forbindelseslinie, at man vilde komme til at køre først ad en Statsbane fra Aalborg til Svenstrup, dernæst ad en Privatbane fra Svenstrup til Aars, atter igen ad en Statsbane fra Aars til Aalestrup, saa igen ad en Privatbane fra Aalestrup til Viborg og endelig derefter ad en Statsbane fra Viborg til Herning. Det er indlysende, at med en saadan Drift vilde det blive for dyrt at benytte denne Linie. Selv om Linien blev en ca. 60 Kilometer kortere end den Linie, der nu benyttes, er det indlysende, at naar man skal betale for fem korte Linier i Stedet for en lang Linie, vil Fragten blive saa meget dyrere, at der aldrig kan blive Tale om, at der kan blive nogen Trafik ad den Linie. Siden vi havde 2den Behandling i Fredags, har jeg gjort mig bekendt med, hvordan Nibe-banen er bleven bygget, og jeg kan meddele, at der er en meget solid Underbygning, og at man har benyttet 45 Punds Staalskinner. Det vil ses, at den er bygget med samme Styrke som den, der nu foreslaas for Banen Holstebro—Vejle, saa af den Grund er der altsaa ikke noget til Hinder for, at man kan føre Godstrafikken fra det nordøstlige Jylland ned til Esbjerg ad denne Linie. Hvad det andet Spørgsmaal angaar om at færdes ad en Linie, hvor det dels er Statsbane og dels Privatbane, vil jeg gøre opmærksom paa, at der have vi jo allerede Statsdrift paa den ene private Bane, idet den private Bane fra Aalestrup til Viborg er forpagtet af og drives af

Staten. Banen fra Svenstrup til Aars drives ganske vist af et privat Selskab eller rettere sagt indtil videre af Bevillingshaverne, men Forholdene ere her ikke vanskelige at komme ud over, idet man nok kunde tænke sig, at der kunde opnaas en Overenskomst mellem Staten og det private Selskab paa rimelige Vilkaar, hvorefter Staten overtog Driften af denne Bane. Jeg vilde dog anse det for at være endnu heldigere, om vi her kunde naa en Løsning paa samme Maade som med Hensyn til Holstebro—Vejle-Banen, at Staten overtog begge disse private Baner. Men alt det er jo noget, som er forbeholdt senere Overenskomst, jeg finder her kun Anledning til at gøre opmærksom paa, at den private Bane fra Svenstrup til Aars er bygget solid nok til at optage den Trafik, som kan foregaa ad den Vej, og dernæst, at selv om det er private Baner, vil der vistnok temmelig sikkert uden Vanskelighed kunne naas en Overenskomst, der bliver tilfredsstillende for Driften, saa det forekommer mig, at de Grunde, der bleve fremførte ved 2den Behandling, ikke vilde være hindrende for, at den Bane fra Viborg over Herning, som nu her er foreslaaet, vil kunne komme til at yde meget væsentlige Fordele for Godstrafikken fra det nordøstlige Jylland ned til Esbjerg. Det var kun disse faa Bemærkninger, jeg ønskede at fremsætte, inden dette Forslag forlader Tinget.

Dalsgaard: I Rigsdagssamlingen 1898—99 blev der gennem mig indbragt et Andragende her i Tinget fra over 1,000 Beboere i Egnen mellem Skive og Herning om Anlæg af en Statsbane mellem de to nævnte Byer. Dette Andragende blev som sædvanlig ved slige Andragender henvist til Finansudvalget, men da der paa dette Tidspunkt var nedsat en Kommission til Overvejelse af de jyske Jærnbaneforhold for den nærmeste Fremtid, gjorde Finansudvalget ingen Indstilling om Andragendet, men indskrænkede sig til at henvise det til denne Kommission. Andragendet var imidlertid ogsaa sendt til Kommissionen, men desværre har Kommissionen ikke ment at burde tage noget som helst Hensyn dertil, der findes i hvert Fald ikke i Kommissionens Betænkning Spor af, at et sligt Hensyn er taget, hverken Kommissionens Flertal eller noget af dens Mindretal har i Betænkningen saa meget som udtalt et Ord om Tanken. Da nu, efter hvad der foreligger, heller ikke den højtærede Indenrigsminister og heller ikke dette Tings